

I. 20 Ráma odkrývá špatnosti mládí, které vedou k neštěstí.

RÁMA pokračoval: Člověk opustí období dětství a vstoupí do stadia mládí. Opustit neštěstí však schopen není. Nyní je vystaven spoustě psychických proměn a postupuje od utrpení k ještě většímu utrpení, neboť odmítá poznání a vrhá se do náruče strašlivému skřetu sídlícímu v jeho srdci, jenž se nazývá žádostivost. Jeho život je plný tužeb a obav. Ten, kdo se v mládí nenechal připravit o poznání, umí odolat jakémukoli náporu.

Nezamíloval jsem si toto pomíjivé mládí, ve kterém je krátce trvající potěšení rychle vystřídáno dlouhodobým utrpením, a nenechal se oklamat tím, co je lidmi považováno za stálé, ač je to ve skutečnosti proměnlivé. Ještě horší je však to, že během mládí se člověk dopustí činů, které způsobí trápení druhým.

Jako jsou stromy ničeny lesním požárem, tak je srdce mladíka ničeno ohněm vášně, opustí-li ho jeho milovaná. Jakkoli se mladý člověk snaží rozvíjet čistotu srdce, jeho srdce čisté není. Myšlenky na její krásu ho vyrušují, i když s ním jeho milá není. Člověk, který je pln žádostivosti, se nemůže těšit úctě moudrých lidí.

Mládí je příbytkem nemocí a psychického utrpení. Lze ho přirovnat k ptáku, jehož křídla jsou tvořena z dobrých a špatných skutků. Mládí je jako písečná bouře, která rozpouští a ničí dobré vlastnosti. Objeví v srdci všechny možné špatnosti, zatímco dobré vlastnosti, které by se tu našly, zatlačí do pozadí. Stává se tak pomocníkem zla. Dává vzniknout klamu a připoutanosti. Ačkoli se mládí zdá být žádoucím pro tělo, je zhoubným pro duši. Člověk je v mládí sváděn přízrakem štěstí a v honbě za ním upadá do strastí. Proto jsem si mládí nezamíloval.

A běda, vášně a touhy, jež byly v mládí zažehnuty, jsou v době, kdy je mládí u konce, ještě palčivější a přinášejí člověku rychlou zkázu. Kdo je nadšen obdobím mládí, není člověk, ale zvíře v lidské podobě.

Velkou duší, tedy člověkem hodným uctívání, nebo člověkem vůbec může být jen ten, kdo nepodlehne špatnostem mládí a přežije toto období, aniž by ho přemohlo pokušení. Neboť snadné je přeplout oceán, ale dosáhnout druhého břehu mládí, aniž by člověk podlehl tomu, co má či nemá rád, vskutku snadné není.